

جهان در آینه مرور

بقیه از صفحه ۷

اکنون از آن بهره مند است، محروم سازد. اما سیستم جدید به هر دو طرف این امکان را می دهد که در مساحت کوچکی مانند میدان جنگ، چنانچه بخواهند، در کار یکدیگر اختلال ایجاد کنند. سیستم گالیله اروپاییها، حمایت چین را نیز قبلا به دست آورده است.

بوش که می دانست در اجلاس ناتو با مخالف فرانسه و روسیه روبرو خواهد گشت، انتقال قدرت نمایشی در عراق را دو روز به جلو انداخت تا با دست پُر وارد اجلاس ناتو گردد. دولت بوش قصد داشت به اروپا و قدرتهای عضو ناتو بگوید که اکنون انتقال قدرت واقعیت یافته است و از این طریق کسب امتیاز کند.

برای اینکه رییس جمهور آمریکا زیاد هم دست خالی باز نگردد، حوزه مانوئل دورائوباروسو، نخست وزیر پرتغال به ریاست کمیسیون اروپایی انتصاب گشت. قبل از آن، انگلیس با کاندیدای فرانسه و آلمان (نخست وزیر بلژیک، گای ورهوفستاد) مخالفت کرده بود.

ورهوفستاد، با سازماندهی یک مینی اجلاس با شرکت آلمان و فرانسه، در زمینه نیروی دفاعی اتحادیه اروپایی که هدف آن مخالفت با جنگ در عراق بود، خشم آمریکا و انگلیس را برانگیخته بود. در مقابل، باروسو که از حامیان سیاست اقتصادی مارگارت تاچر بود، از انگلیس و آمریکا در جنگ با عراق حمایت کرده و اجلاسی با شرکت بوش، بلر و وازنار، نخست وزیر سرنگون شده اسپانیا، ترتیب داده بود.

کنفرانس مطبوعاتی بوش

جالب توجه اینکه، در یک کنفرانس مطبوعاتی با بوش، آهرن و تونی بلر، رییس جمهور آمریکا در پاسخ به سوال یکی از خبرنگاران که علت شمار زیاد مخالفان وی در اروپا را پرسیده بود، با عصبانیت جواب داد: "باید اقرار کنم که تنها چیزی که الان برایم اهمیت دارد انتخابات نوامبر در آمریکا است." و هنگامی که از او درباره شکنجه زندانیان در زندان ابوغریب پرسیده شد، گفت: "من به تصویری که از کشورم در جهان ایجاد می شود اهمیت می دهم اما تا آنجا که به شخص من بر می گردد، وظیفه من این است که وظایفم را انجام دهم." او همچنین با عصبانیت گفت که در باره شکنجه در زندان ابوغریب و گوانتانامو توضیح داده است و ادامه داد: "من از اتفاقی که

افتاده متزجرم و رفتار آن سربازان منعکس کننده سیاست ما نیست." آهرن نیز به دفاع از بوش پرداخته و بی شرمانه گفت: "متأسفانه این اتفاقات می افتد. ما آرزو داشتیم چنین اتفاقی نیفتاده بود ولی افتاده و این خودش مهم است." بوش ادعا کرد، اختلافات او بین اروپا و آمریکا پیرامون جنگ در عراق به پایان رسیده و اکنون " برای کمک به مردم عراق با اروپا منافع مشترکی داریم."

اما اینکه بوش ادعا می کند اختلافات بین دولت او و اروپا از بین رفته، خیال خامی بیش نیست. بوش در واقع به بیشتر خواسته هایش دست نیافت که از جمله امتناع فرانسه و آلمان از فرستادن نیرو به عراق بود. حتی متحدین اروپایی او نیز که قبلا به عراق نیرو فرستاده بودند، به تدوین یک استراتژی که خروج آمریکا از این کشور را در بر بگیرد، اصرار می ورزیدند. اکنون دیگر هیچ کشوری نیست که بخواهد در عراق که مسایل آن هر روز به وخامت بیشتری می گراید، خود را به خطر بیندازد. بنابر این آمریکا ناچار گشت، تنها با راه حل آموزش نیروهای عراقی موافقت کند.

ماموریت های جدید ناتو

پیرامون امور افغانستان نیز حامد کرزای، رییس دولت انتقالی افغانستان نیز که هنوز نتوانسته است به یک کنترل نسبی در ایجاد امنیت در این کشور دست یابد، خواستار ازدیاد نیروی ناتو در جریان انتخابات ماه سپتامبر در این کشور شد. تا کنون دو زن در ضمن فعالیت های انتخاباتی و ۱۶ مرد که برای انتخابات نام نویسی می کردند، به قتل رسیده اند. آمریکا و انگلیس، با فرستادن نیروی بیشتر ناتو موافق بودند اما در اینجا نیز شیراک با آنان به مخالفت برخاسته و گفت، این نیروها نباید "به همان صورت گذشته" مورد استفاده قرار گیرند. سرانجام، در اجلاس ناتو تصمیم بر این گرفته شد که تعداد نیروهای ناتو در افغانستان از شش هزار و پانصد نفر به ده هزار نفر افزایش یابد. رهبران ناتو همچنین تصمیم گرفتند، تا پایان سال جاری به ماموریت نیروهای خود در بوسنی خاتمه داده و مسولیت حفاظت از صلح را به اتحادیه اروپایی بسپارند. اتحادیه اروپایی با در اختیار گرفتن نیروی هفت هزار و پانصد نفره در بوسنی موافقت کرد که این بزرگترین و بلند پروازانه ترین عملیات نظامی اتحادیه اروپایی تاکنون خواهد بود.

نشست دوازده ناتو همچنین پیرامون بسیج امنیتی مرزی و جلوگیری از نفوذ خارجیان به عراق از طریق مرز این کشور، تصمیماتی اتخاذ کرد. آمریکا و مقامات عراقی، ورود غیر مجاز هزاران تن از خارجیان مسلح به عراق را یکی از عوامل اصلی نا آرامی در این کشور دانسته اند.

اگر چه راستگرایان آمریکا تلاش کردند با تاختن به شیراک و فرانسویها آنان را سد راه آرامش معرفی کنند و برضف بوش در ناتو پرده بگذارند اما دولتی که در پی برقراری امپراطوری خود در جهان است، با شکست در جنگ و تسخیر به خیال خود "یک روزه" عراق و سپس درماندگی از به کرسی نشاندن تمامی خواسته هایش در دو اجلاس اخیر، بر باد رفتن آرزوهایش را به بیش از سیاست فرصت طلبانه شیراک مدیون است.

مردم جهان اکنون به سیاست کشور گشایی و امپریالیستی ایالت متحده به خوبی پی برده اند و به مقاومت در برابر آن برخاسته اند. امپریالیستهای اروپایی نیز چاره ای ندارند مگر آنکه درموقعی به ناچار و باز هم برای پیشبرد اهداف زیرکانه خود، از آنها حمایت کنند.

واکنش قابل پیش بینی آمریکا در برابر پیروزی مردم فلسطین در دادگاه لاهه

روزجمعه ۹ ژوئیه، دادگاه بین المللی لاهه با فاقد مشروعیت خواندن احداث دیوار حائل در سرزمینهای اشغالی فلسطین، از رژیم اسرائیل خواست تا به ادامه ساخت این دیوار خاتمه داده و آنرا از میان بردارد. این دیوار به طول نزدیک به ۷۰۰ کیلومتر از زمینهای اشغالی فلسطین درنوار غزه و اورشلیم شرقی می گذرد. در رای دادگاه بین المللی همچنین سرزمینهایی که در جنگ ۱۹۶۷ توسط اسرائیل اشغال گشته بود که شامل اورشلیم شرقی نیز می باشد، سرزمین اشغالی خوانده شد. جالب توجه آنکه رای صادره از جانب دادگاه لاهه مبنی بر این بود که دیوار مذکور نه تنها به صورت غیر قانونی بنا می شود تا در زندگی مردم فلسطین

واکنش ایالات متحده

لازم به یاد آوری است که تنها سازمان ملل متحد اختیار اجرای این رای را در دست دارد. جای تعجب نیست که رای دادگاه لاهه نمی تواند موجب مسرت آمریکا گردد. از این رو، بلافاصله دولت بوش اعلام کرد که از حق وتو خود در شورای امنیت ملل متحد استفاده خواهد کرد تا از اجرای آن جلوگیری کند. رای دادگاه لاهه توسط ۱۴ نظر موافق و یک نظر مخالف رسمیت یافت. تنها رای مخالف، متعلق به قاضی امریکائی، تاماس بوئرگتال بود.

اسکات مککلان، سخنگوی کاخ سفید، صدور رای دادگاه لاهه مبنی بر عدم مشروعیت احداث دیوار حائل که اسرائیل در حال ساخت آن در کرانه باختری رود اردن است را کم اهمیت دانست و گفت: "اعتقاد نداریم که این دادگاه محل مناسبی برای به چالش کشیدن این موضوع است."

در اینکه آمریکا و انگلیس به هر شیوه ای اقدام به مخالفت و عدم اجرای این رای خواهند کرد شکی نیست. سیلوان شالوم، وزیر خارجه اسرائیل، یک روز پس از رای دادگاه لاهه گفت، از آمریکا خواسته است که هر قطعنامه ای را وتو کند. یک مقام وزارت خارجه اسرائیل به نام جاناتان پلد نیز گفت: "اسرائیل از دوستان اروپایی خود می خواهد که در زمینه عدم اجرای این رای، به اسرائیل کمک کرده و در جلوگیری فلسطینیها از به خدمت گیری سازمان ملل در اجرای اهداف سیاسی، به اسرائیل یاری رسانند."

از این روست که شارون بلافاصله پس از پشتیبانی آشکار آمریکا از اعمال ضد بشری اعلام کرد که ساختن دیوار همچنان ادامه خواهد یافت. دولت اسرائیل در جنگی که با فلسطینیها به راه انداخته و طی آن جان هزاران نفر از مردم دو سر زمین را به نابودی کشانده، تا به حال صد ها برابر

بقیه در صفحه ۱۰